

OLYMP SPORT

Neperiodický zpravodaj motivové skupiny
olympijské a sportovní filatelie při ko-
misi námětové filatelie.

Srpen 1968.

Snad ještě vzpomenete, že před několika měsíci letos zinní olympijská sportoviště v Innsbrucku ožila novým ruchem. Konala se zde totiž ZIMNÍ UNIVERSIÁDA. Nebude jistě na škodu, řekneme-li si o této vrcholné sportovní události vysokoškolského studentstva pár slov.

O symbiosu tělesné a duševní výchovy usilovali již staří Řekové. V jejich gymnasiích se mladí lidé učili oběmu. Štředověká Evropa byla silně ovlivněna rytířstvem. Byl přestován zejména šerm, jíзда na koni a tanec. U tehdejšího studentstva nachází živou odezvu hlavně šerm a tanec. Určité narušení přinesla doba novohumanismu, kdy zájem studiosů je soustředován k zaměstnání duševnímu. Zlom nastává opět přibližně v době tereziánské. Je znovu oživeno antické heslo mens sana in corpore sano. Nastává rozmach v studentské tělovýchově, pochopitelně různý v různých zemích. Je to rozhodně značný pokrok.

Významnou mezní záležitostí pak i vystoupení Coubertina. Z iniciativy Jeana Petitjeana jsou ve dnech 3.-6.V.1923 v Paříži uspořádány první SVĚTOVÉ UNIVERSITNÍ HRY. Měly se původně jmenovat universitní olympiády, ale tento záměr narážel na odpor zakladatele skutečných olympijských her. Studenti se podvolili, a zato získali všestrannou podporu C.I.O. Další hry následovaly pak: ve Vídni (1924), v Římě (1927), opět v Paříži (1928), dále v Darmstadtu (1930), v Turíně (1933), v Budapešti (1935), znovu v Paříži (1937) a konečně v Monaku (1939). Tyto se staly také demonstrací proti nacismu. Snahy proto státy t.zv. Day uspořádaly vlastní hry - ve Vídni. Vedle těchto t.zv. letních her byly pořádány i zimní: 1928 v Cortině d'Ampezzo, 1930 v Davosu, 1933 v Bardonecchia (Itálie), 1935 v St. Moritz, 1937 v Zell am See a 1939 v Trondheimu (Norsko).

Po válce vznikla Mezinárodní studentská unie (IUS), která měla své sídlo v Praze. Při ní bylo zřízeno zvláštní sportovní oddělení, které organizovalo letní hry v Budapešti (1949), v Berlíně (1951), opět v Budapešti (1954). Zimní hry se konaly v Davosu (1947), Spindlerově Mlýnu (1949), v rumunské Poianě (1951), Semmeringu (1953) a Zakopanem (1956).

V r.1948 byla však v západních zemích zložena opoziční organizace nazvaná FISU. Byl to jeden z důsledků "studené války". FISU pak uspořádala vlastní studentské sportovní hry a to v Meranu (1949), Luxemburgu (1951), Darmstadtu (1953) a San Sebastianu (1955). Pod jejím patronátem byly také zimní studentské hry v rakouském Badgastein (1951), St. Moritz (1953), jugoslávské Jahorině (1955), v Oberammergau (1957) a v Zell am See (1959). Her v Oberammergau se však již účastnili i studenti-sportovci IUS a došlo ke sblížení obou studentských organizací. Francie r.1957 dokonce uspořádala své zcela neutrální hry. K sjednocení došlo pak r.1959 v Turínu a od toho času se konají v lýchých rocích letní a v sudých zimní universiády. Tento název neslo prvé setkání studentských-sportovců již v r.1957 v Turínu. Následovaly universiády: druhá v Sofii 1961, třetí v brazilském Porto Ale-

gre 1963, čtvrtá v Budapešti (1965), a pátá loni v Tokiu (bez účasti zemí socialistického tábora). Zimní univerziády byly 1960 v Chamonix (I), 1962 v výcarský Villars (II), 1964 Spindlerův Mlýn (III), 1966 Turin-Sestriere-Cervin (IV) a konečně 1968 Innsbruck (V).

Emblémem Fédération Internationale du Sport Universitaire (FISU) je černé U v bílém poli, obklopené pěti pod U obloukovitě seřazenými hvězdami. Jejich barvy jsou zleva doprava: modrá, žlutá, černá, zelená a červená. Univerziády se konají v olympijském duchu a mohou se jich účastnit řádně inštrikulovaní vysokoškolští studenti a absolventi vysokých škol ještě dva roky po ukončení svého studia. Závodí se v lehké atletice, košíkové, gymnastice, tenisu, šermu, plavání, skocích do vody, odbíjené a vodním pólu. Krom toho mohou organizátoři zvolit ještě jeden další sport.

Známky případně aršíky byly vydány ke hrán, které jsou v textu popřeny. Vydavatelé byli vesměs pořadatelské země.

Dodatky k námetovému katalogu SCHACH-PHILATELIE, vydanému Konrádem Blochem z Berlína (9.4.1967).

Vysvětlení zkratk v textu:
 PR = příležitostné razítko FDC = obálk. 1.dne
 Fdc = lístek 1.dne Ag = aerogram
 SPR = strojové propagační razítko

- ČSSR: 2.-10.VII.1967 - II.mezinárodní šachový turnaj esperantistů v Poděbradech (katalog.číslo 9) - PR, FDC
 10. 15.-31.VII.1967 - XIV.akademické mistrovství světa v šachu v Hurachové (české a anglické PR)
 11. 1967 - Turnaj na pamět SNP a Borostenecký přebor ČSSR v Žilině (fialové PR)
 12. 25.XI.-2.XII.1967 - IV.mistrovství Evropy v šachu družstev (III.semifinalová skupina) ve Veselí nad Moravou (PR,FDC,Fdc).Razítko první den bylo červené!
 13. 22.-30.VI.1968 - III.mezinárodní šachový turnaj esperantistů v Poděbradech (PR,Ag,FDCs)
-
- Dánsko: 2. 14.-17.X.1967 - IV.mistrovství Evropy v šachu družstev (semifinale) v Kodani (PR,FDC)
-
- Dominkána: 1. K V.afrodamerickému šachovému mistrovství v San Domingu vydány 23.6.1967 známky 10c,25c a aršík 77x120mm
-
- Israel: 8. 9.VIII.- ? 1967 - IX.mistrovství světa mladých v šachu v Jeruslémě - (PR a 2FDC)
-
- Jugoslávie: 36. XXII.přebor Jugoslávie v Kraljevu - 20.IV.1967 - PR,FDG
 37. X.mezinárodní přebor družstev v Pulji - 19.-23.V.1967 - PR, FDC
 38. SSER-Jugoslávie v Budvě - 22.VI.-5.VII.1967 - PR a 2 FDC
 39. VI.přebor v šachu hluchoněmých v Murteru - 12.8.1967 - PR, FDC
 40. Turnaj kandidátek mistrovství světa v šachu žen v Subotici 7.IX.1967 - PR, FDC
 41. Mezinárodní šachový turnaj k 13.výročí osvobození Bělehradu 12.X.1967 - PR a FDC
 42. Mezinárodní turnaj žen v Bělehradu - 8.III.1968 - PR, 3 FDC
 43. XI.mezinárodní mistrovský turnaj Sarajevo - 19.3.-7.4.1968 PR, 3 FDC
-
- Kuba: 5. IV.turnaj spřátelených armád v Havaně - srpen 1967 - PR, FDC
 6. V.C.publančův memoriál v Havaně - srpen 1967 - PR,FDC
-
- Monako: 2. II.Velká cena Monaka v šachu - 3.-17.IV.1968 - SPR
 (pokračování na str.3)

- Polsko: 7. III. mezinárodní šachový turnaj v Lublinu 10.-21.VII.1967
PR, FDC
8. Mezinárodní šachový turnaj na paměť Kubilsteina 9.-21.
VIII.1967 - (FR, 3 FDC)
-
- NSR: 24. XII. turnaj kandidátů v Hüttental-Weiskau - 1.-14.V.1967
PR
25. Mezinárodní šachový turnaj pořádaný v Garmisch-
Partenkirchen - 13.-15.V.1967 - (PR, 2 FDC, 2 FDC)
26. Setkání korespondenčních šachů v Garmisch-Partenkirchen 13.V.1967
PR
27. XXXVIII. přetor Bavonka v Garmisch-Partenkirchen - 22.-30.VI.1967
PR, FDC, FDC
28. Mistrovství Evropy družstev žen v Garmisch-Partenkirchen -
29.IX.-1.X.1967 - PR, 2 FDC a 2 FDC
29. Mistrovství družstev NDR v Garmisch-Partenkirchen - 24.-26.XI.1967
PR, 2 FDC
30. Mezinárodní turnaj mistrů v Bambergu - 7.9.1968 - 3 FDC,
PR, FDC
-
- Španělsko: 2. III. mezinárodní šachový turnaj v Palma de Mallorca - 15.XI.-
17.XII.1967 - FDC
-
- Švýcarsko: 1. Dne 14.3.1968 vydána k XVIII. šachové olympiáde v Luganu
její známka v hodnotě 30c
-
- Tunisko: Mezinárodní turnaj v Soussa (meziměstský FDC) -
15.X.-17.XI.1967 - 1 FDC, 1 FDC
-
- Yemen (království): Dne 4.11.1967 vydána serie 2 kurké uah rá ve 3 podobách.
Na známce hodnoty 6c zobrazena dva arabští šachisté.

Seznam: Fr. Pucsek, Poděbrady

VERNO MEXICO

V původním Riccione, nazývaném "zelenou říkou umění", uspořádal ve dnech 1.-12.VI.1968 Centro Internazionale di Filatelia Sportiva z Řími výstavu olympijských a sportovních známek VERSO MEXICO 1968. Byla z důležitých návštěv známá na úspěšnou VERSO TOKYO 1964 a v současnosti představuje vrcholnou vystavovatelskou událost světa olympijské a sportovní filatelie. Vedle třídy čestné a mimosoutěžní byly 4 třídy soutěžní (Olympijské hry, sport, aládež a literatura). Své exponáty poslali do Riccione vystavovatelé ze 26 zemí evropských, 19 afrických, 12 asijských, 11 amerických a 2 australských. Přihlášeno bylo celkem 214 exponátů do soutěžních tříd, 15 do čestné třídy a 47 exponátů poštovních správ. Neví bez zajímavosti, jak byly na výstavě zastoupeny země socialistické. Rumunsko přihlásilo 29 sbírek, SSSR 20, Jugoslavie 15, DDR 13, Polsko 9, Maďarsko 3 a Bulharsko 2. Velkou cenu VERSO MEXICO udělila jury exponátu p. Salvatore Curcio ze sicilské Catanie (Olympijské hry). Velká cena Riccione byla příděna sbírce olympijských emisí Řecka 1896-1906 p. M. Tironias z Kifissie v Řecku. Největší medailovou žení skládala podle očekávání Itálie (57 exponátů a za ně 4 zlaté, 10 pozlacených, 8 stříbrných a 9 bronzových medailí). Ze socialistických zemí nejlépe dopadlo Polsko (3 pozlacené, 2 stříbrné), dále NDR (5 stříbrných, 4 bronzové), Jugoslavie (4 stříbrné, 2 bronzové), SSSR (2 stříbrné, 11 bronzových), Rumunsko (1 stříbrná, 8 bronzových). Maďarsko získalo 2 a Bulharsko 1 bronzovou medaili.

Možná, že čtenář bude hledat zprávu o našich třech exponátech, které byly na VERSO MEXICO přihlášeny. Litujeme! Na jejich odeslání do Riccione se z nepochopitelných důvodů zapomeno. Škoda! Bez chancí jsme na této světové přehlídce určitě nebyli. Ze to majitelům sbírek na sběratelské chuti nepřidá je přirozené. A vůči organizátorům VERSO MEXICO to bylo nejméně netaktní.

VRB

Družba Olympia - Teotihuacán 1968.

Ve 13. čísle FILATELIE jsme přinesli již zprávu o přenosu olympijské pochodně do země letošních XIX. olympijských her. Dnes ji doplňujeme několika novými údaji, jak nám byly z Mexico-City sděleny.

Z Olympie bude oheň přenesen běžci do Athén a přístavu Peireia. Odtud jej řecká loď převezde do rodiště K. Kolumba - do Japova. Další pouť absolvuje pochodem na palubě italské

lodí do Barcelony. Přes Pyrenejský poloostrov povede cesta městy, majícími vztah ke kolonizaci Ameriky. Evropskou půdu opustí v De Palos, odkud svou objevnou cestu kdysi započal Kolumbus. Bude uložena na palubě španělské fregaty, jejímž cílem bude Santa Cruz de Ténériffe na ostrově San Salvador (objeven 12.10.1492). Zde převezme olympijské poselství loď mexická, která je dopraví do přístavu Veracruz. Přístavními vodami ji přepraví 17 mexických plavců. Cesta po moři bude vykonána "ve stopách" objevitele Ameriky. Ve Veracruz se cesta rozdělí do pěti tras (na počest olympijského symbolu - 5 kruh). Výchozími stanicemi těchto tras budou města Tijuana, Ciudad Juárez, Matamoros, Chetumal a Tapachula, společným cílem pak Mexico City. Tam bude olympijský oheň dne 11.10.1968 slavnostně přijat na pyramidové vysočině, kde bude uspořádána národní slavnost v duchu prehistorického rituálu "očisty ducha". V Olympii bude oheň zanícen dne 23.8.1968 a poslední členkou štafety má prvně v historii být žena - Mexičanka E.B. Sotelová. Cesta pochodně do Mexika si vyžádá náklad asi 50.000 dolarů.

Horolezectvo na poštových známkách.

Článek přítele Fialy z Bratislavy, uveřejněný ve Filatelii pod titulem Horolezectvo na poštových známkách, doplníme následujícími údaji z pera téhož autora:

Horolezecké snahy badatelského charakteru siahají hlboko do 19. stoletia, kedy boli prvý raz a to angličanmi r.1868 zlezené kaukazské horstvé Elbrus (5595m) alebo Kuzbek (5043m). V tých časoch boli zdolané aj niektoré najvyššie vrchy Južnej Ameriky ako Chimborazo (6310m), v tom čase pokladané za najvyšší vrch sveta. V Afrike bol objavený vrch Kilimandžaro (5895m). Právý rozmach kontinentálneho horolezectva nastal hlavne po druhej svetovej vojne. Po nadobudnutých skúsenostiach v Alpách a pri stále sa zdokonaľujúcej výstroje sa organizovali horolezecké expedície z Európy a z iných zemedielov do neznámych veľhorských oblastí Azie najmä do Himaláji, kde za pomoci domorodého obyvateľstva sa pustili do boja zdolávať tajomstvom opráčené najvyššie končiare presahujúce ďaleko výšku 8000m. A tak od r.1950 keď bola zlezená prvá osemtisícovka Annapurna 8078m (3.6.1950) francúzmi M.Herzogom a L.Lachenalom padali postupne ďalšie. Spolu ich je všetkých 14.

- 1953 - zdolaný bol prvý raz najvyšší štít sveta Mt Everest (Čomolungma) 8847m vysoký. Zdolala ho anglická expedícia pod vedením Sira Hurta. Na vrchol vystúpil ako prvý človek E.P.Hillary a Tenzing Norkey. Od tej doby bol tento končiar zdolaný mnohými výpravami najmä z Indie.
- 1953 - zdolaný Nanga Parbat (8125m). Na vrchol vystúpil rakúšan Herm.Buhl po strašných útrapách. Tento končiar v oblasti Karakorum sa druhý raz nepodarilo zliezť žiadnej výprave. Buhl zahynul r.1957 na Čogolise v pohorí Karakorum.
- 1954 - zdolaný druhý najvyšší končiar sveta K 2 (Čogori) 8611m v Karakorum. Na vrchol vystúpili taliani A.Compagnoni a L.Lucedelli.

- 1954 - zdolaný Čo Oju (8153m) rakúšanmi (Tichý, Jöchler a Šerpa Pasang Dawa). Druhý raz zdolaný indickou výpravou r.1958. Vrchol dosiahli Pasang Dava Lama a Gjalzen.
- 1955 - zdolaný jeden z najkrajších končiarov Makalu 8470m. Vystúpili členovia francúzskej expedície pod vedením J.Franka v troch dvojiciach.
- 1955 - Výstup na Kangčenzungu 8585m (3.najvyšší vrchol sveta) po mnohých pokusov a obetí z predošlých expedícií sa podaril anglickej expedícii pod vedením Ch.Evansa, ktorý sa zúčastnil aj výpravy na Everest.
- 1956 - zlezený končiar Manaslu (8128m) japonskou expedíciou. Vrchol dosiahli za sebou dve družstvá: Imanishi-Gjalzen a H.Higeta-K.Kato.
- 1956 - Druhou švajciarskou výpravou na Everest bol zdolaný aj štít Lhoce (8545m). Vrchol dosiahli E.Reis a F.Luchginger.
- 1956 - Štít Gašerbrun II (8035m) v Baltorakom Ladovci na Karakorume zlezení rakúšanmi Moravec, Larch a H.Willenpart.
- 1957 - Broad Peak (8047m) zdolali v Karakorume rakúšanmi M.Schmuck, F.Wintersteller, K.Diemberger a H.Buhl.
- 1958 - zdolaný Hidden Peak (8068m) v Karakorume americkou výpravou. Vrchol dosiahli A.Kaufmann a P.Schoeninger.
- 1960 - zdolaný dlho odolávajúci končiar Dhaulagiri (8222m) švajciarskou výpravou. Na takmer nedostupný končiar vstúpili dve družstvá E.Sexer, P.Diener, E.Forrer a A.Schelbert.
- 1964 - zlezená posledná osemtisícovka Šíša Pongmu (Gosuthen) 8012m. Na vrchol vystúpilo 10členné družstvo čínskej výpravy.

To boli len najvýznamnejšie expedície do Himaláji, v ktorých padli končiarske nad 8000m vysoké. Okrem uvedených boli zdolané mnohé končiarske medzi 7 a 8 tisíc metrov. Expedície majú v Himaláji a Karakorume ešte stále čo zdolať, lebo sa tu nachádza vyše 200 končiarov nad 7000m. Pozoruhodné sú však aj expedície do oblasti Hindukuš, Pamír a Pamír, kde boli zlezené končiarske Tirič mir 7750m, Chung Tengri 6995m, Muqatah Ata 7564m, Leninov štít 7134m, Stalinov štít (7495m = najvyšší v ZSSR). Zlezení týchto končiarov v oblasti Kaukaz a Hindukuš sa zúčastnili aj československí horolezci.

Od r.1848 do r.1964 uskutočnilo sa 285 expedícií do Himaláji. Najviac ich organizovali angličania, potom italovia, nemci, rakúšanmi, japonsci, švajciari, tíliani a ďalší. Výpravy dobyli za ten čas 323 štítov, z toho 14 nad 8000m, 8 od 7500-7900m a 301 od 6000 do 7000m.

V rokoch od 1960 do dnes zaplavila horolezčeská invázia všetky vysoké končiarske sveta. V Alpách sa vynikávali nové variácie výstupov na exponovaných stenách, absolvovali sa rôzne zvláštne výstupy. Pozornosť ako mimoriadne výkony zaslужujú: výstup D.issy Voogova a Mnichova ako prvej ženy severnou stenou Eigeru (1.-4.9.1964), prvý zimný solový výstup Waltera Bonattina na ostupnou stenou Matterhornu (18.-22.2.1965). Tento výstup započali vo dvojici československí horolezci, ml. Iv. Kvaňkovej (11.8.1965). Práď ňou tu, ako prvá žena vystúpila Ivetta Vaucherová zo Ženevy.

Najvi horolezci zlezli v oblasti Bezongi na Kaukaze končiarske Džet. Tsi 5198m, Milirgi 4928m, Scharu 5200m, Rustaveli 4960m, Džangi. Tsi 5031m a iné. Zúčastnili sa horolezci Klavánek, Mikeš, Studnička, Zl. Zibrin, R. Kuchař, Heczel a ďalší. Na Hindukuši urobili čsl. horolezci v r.1965 17 výstupov na končiarske presahujúce 5000m a 6 výstupov na končiarske nad 6000m. Vystúpili na najvyšší vrch Tirič Mir 7750m. Výpravu viedol V. Ševčík a 12členná kolektíva. Výpravu za sv. je vynikajúce výkony obdržala verejnú uznanie so športovými a jednotliví členovia čestný odznak ČSTV.

Edi Fiala, Bratislava

- x - x - x - x - x - x

Podľa správ, ktoré nás došli z Anglie, zamýšľajú i tí organizovatelia zimných telc známk s olympijskými motívy podobnou námetovou súťažou v zimných športoch. V čele týchto snáh stojí známy juryman z výstav Verso Toxyc. Verso má na mysli pod Ernest Trory z Brightonu.

ZNÁTE TATO OLYMPIJSKÁ RAZÍTKA ?

1

2

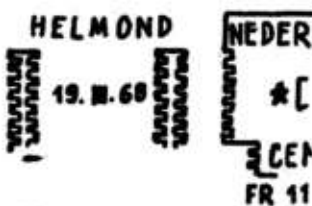
3

4

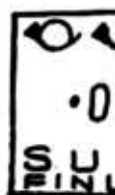
5

Osta olympiamerkki

6

8

9

10

7

1. Hnědé ruční razítko mezinárodní výstavy známek v Sapporo, propagující XI. Zimní olympijské hry 1972. Konala se ve dnech 21.11.- 3.12.1967.
2. Polské ruční razítko k propagaci olympijského roku 1968.
3. Strojové razítko výstavy olympijských a sportovních známek v Gdansk, konané v rámci oslav 100 let polského sportu ve dnech 7.- 14.5.1967.
4. Razítko prvního dne vydání luxemburské olympijské série vydané dne 22.2.1968.
5. Holandské frankotypy 11. a 12. série olympijské série nr. 11.
6. Finský frankotyp, který se již nepodařilo plně identifikovat.
7. Razítko prvního dne vydání nizozemské série nizozemských Antill z 19. 2.1968. Používáno převážně v Antillách Wilhelmských (Curacao).
8. Velká část dnešních sítok, které jsou napsány na kanadského Olympijského výstavu n. L. 1967. (Kanada) z 1967.
9. Razítko prvního dne vydání série z 25.5.1968.
10. Dosaďte obě razítka z Dortmundu. Původní firma, která byla původně postavena v Dortmundu, byla NCR.

Podává se nám také přesný program slavnosti zahájení olympijského ohně pro Mexiko 1968 s seznamem a s ním spojeně naše sběratele olympijských známek. Pro organizování přenosu pochvíně z Olympie do delty Phaliron byl určen zvláštní komitét, jehož členy byli pp. Petralias (president), Gerassimidas, Goumas, Marinou, Theoklitas, Szyniczek, Paparescos, Karakitsos a Pappas. Ti stanovili tento pořadí:

23. srpna 1968:

- 9.15 - příchod oficiálních hostů do antické Olympie
- 9.45 - položení vence k památníku Coubertina
- 10.00 - slavnostní osvětlení antického areálu
- 10.15 - průvod kněží z posvátné altidy; zahájení olympijského ohně; slavnostní ceremonie na antickém stadionu; zapálení pochodně prvního běžce
- 11.00 - start olympijské štafety ulicí Tripolis Gate, kol Coubertinova památníku do Athén
- 11.05 - odchod slavnostních hostů kryptou altidy
- 12.00 - položení základního kamene ke stavbě filatelického museu olympijského výboru
- 12.30 - recepce řeckého olympijského výboru
- 12.40 - příchod pochodně do Pyrgos
- 14.30 - " " " " do Amalios
- 21.00 - " " " " do Petras

24.8.1968:

- 6.30 - příchod pochodně do Xylocastro
- 8.00 - " " " " do Kiston
- 10.20 - " " " " do Korinthu
- 14.25 - " " " " do Megary
- 16.40 - " " " " do Eleusis
- 19.35 - " " " " do Athén (Cavallo Road, panathénský stadion, Acropolis)
- 20.15 - příchod oficiálních hostů do delty Phaliron
- 20.20 - příchod zástupců řecké vlády
- 20.30 - příchod pochodně z Athén; uhasnutí všeho osvětlení; zánícení ohně na oltáři
- 20.40 - Olympijská hymna; rozžehnutí všech svátel
- 20.50 - recitace ody Stelios Sperantzis: Olympijské světlo. Deklamoval Ch. Nezos
- 21.00 - hymny států, které organizovaly OH
- 21.05 - projev p. Ep. Petralias
- 21.10 - vicepres. řeckého olymp. výboru p. Th. Papathanassiadis zapaluje na oltáři za zvuků řecké hymny olympijskou pochodň a předává ji kapitánovi lodi NAVARINO, který ji s čestnou četou přenáší do člunu
- 21.30 - loď NAVARINO se vydává na cestu
- 22.10 - slavnostní recepce řeckého olymp. výboru - slavnostní ohňostroj.

Nave Scuola "PALINURO,"

K přenosu olympijské pochodně mají vztah obě vyobrazená razítka. Kulaté připomíná slavnostní akt zahájení pochodně v Olympii. Druhé je razítkem školní lodi PALINURO, která olympijský oheň dopravila z Janova do Barcelony.

- o - o - o - o - o - o -

Olympijská známková žně způsobí i letos mnohem z nás starosti. Až dosud měli jsme možnost vidět již vydané olympijské známky nebo známkové návrhy na olympijské známky ze 67 zemí a zemíek celého světa. Jsou to: Mexiko, Francie, Adžman, Afganistán, Albánie, Alžírsko, Andorra, Austrálie, Bermuda, Belgie, Bhután, Burundi, Bulharsko, Cookovy ostrovy, Čadsko, ČSSR, Dahome, Ekvádor, Etiopie, Filipiny, Fudžejra, Gabun, Hol. Antilly, Honduras, Hor. Volta, Horní Yfa, Iran, Izrael, Jemen (královská rep.), Jordánsko, Jugoslávie, Kamerun, Kuvajtský, Keňa, Uganda, Tádžanistán, Kuvajtský, Kongo (Braz.), Libérie, Lucembursko, Madarasko, Maura, Maldivy, Malí, Marokánsko, Monako, Německo, Montserrat, NDR, NSR, Nigérie, N. Kaledonie, Panama, Paraguay, Pch. slonoviny, Polsko, Rumunsko, Saúdská Arábie, Rumunsko, Rwanda, Recko, St. Pierre a Miquelon, Švédsko, Španělsko, Španělsko, Togo, Um el Qivain. (Ne vše je ovšem pro nás použitelné).

Před usávkou našeho zpravodaje se nám do rukou dostala ještě některá olympijská razítka, která mají vztah ke Grenoble nebo Mexiku. Pokusili jsme se je neúspěšně reprodukovat. Odpusťte nám reprodukční neakuratost, zejména u razítka afgánského, které v dolní části mělo nedostatečně vytištěný text. Razítko č.11 je strojové a bylo používáno ve Vichy při věbových závodech plavců Francie, Rumunska a Švédska. Ostatní razítka jsou ruční: 1 - Kamerun, 2 - Pobřeží slonoviny, 3 - Horní Volta, 4 - Saint Pierre a Miquelon, 5 - Rumunsko, 6 - Nová Kaledonie, 7 - souostroví Kozory, 8 - Bulharsko, 9 - Afghanistan, 10 - Togo.

o - o - o - o - o - o -

Do konce roku se pokusíme vydati ještě jednou tento náš zpravodaj, pro o-filatelistické olympijské a sportovní dokumentace se objeví ještě dost a je třeba o ní vědět. Prosíme, abyste své příspěvky do zpravodaje posílali do konce listopadu vedoucímu skupiny. Volte jen takové příspěvky, které nám mohou v naší sběratelské práci pomoci a nejsou dostupné v jiných našich pramenech. Sdělte také vedoucímu skupiny, zda chcete, aby vám byla zasílána i další čísla zpravodaje. Třetí číslo pošleme jen těm, kdo se nám přihlásí!

Zatím naším vedoucím námetové skupiny Olympiády a sport je V.R. Bušek, Strakonice II/106. Vedením některých speciálních úseků byli pověřeni odborníci: obor lehká atletika - Otto Kudelka, Kamenice 140, Náchod obor hokej na ledě - Jaroslav Justýn, Čal. legii 63, Milevsko I, okr. Písek obor šachy - František Paroulek, Husova 144, Poděbrady obor alpinistika - Ing. Karel Hájek, Zábelská 21, Plzeň. Na ně se obraťte přímo o informace ve zmíněných sportech. Hledáme sběratele, kteří by se ujali dalších sportovních oborů kromě oba uvedených a kromě oboru olympijských her!